

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/184/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219200891
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1219200891.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci plnoletého: C. J., rod. O., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: G. XXXX/XXC, O., zastúpený: LD Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Seberíniho 9, 821 03 Bratislava, dieťa rodičov: matka - C. J., rod. J., narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom: G. XXXX/XXC, O., t.č. bytom: Y. XX, J., a otec - C.S. O., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: T. XXX, okres Y., o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 27P/88/2019-685 zo dňa 21. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 27P/88/2019-685 zo dňa 21. júla 2020, p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 27.07.2020 č.k. 27P/88/2019-685 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na toho času už plnoletého C. J., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 120,- Eur na 200,- Eur mesačne od 19.02.2019 do 01.09.2019 a na sumu 250,- Eur mesačne od 01.09.2019. Zročné výživné za obdobie od 19.02.2019 do 31.08.2019 vo výške 508,57,- Eur a za obdobie od 01.09.2019 do 31.07.2020 vo výške 1.430,- Eur uložil otcovi povinnosť uhradiť k rukám navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh na zvýšenie výživného zamietol. Týmto zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.4.2010, č.k. 22P/369/2009-168, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/158/2010-200 zo dňa 28.9.2010 v časti o výške výživného. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 19.02.2019 sa pôvodne matka navrhovateľa domáhala zvýšenia výživného na v tom čase maloletého navrhovateľa zo sumy 120,- Eur na sumu 450,- Eur mesačne odo dňa 1.3.2018, ktorý odôvodňovala zmenou pomerov od posledného rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.04.2010, č.k. 22P/369/2009-168 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/158/2010-200 zo dňa 28.9.2010. Otec s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil.

3. Súd prvej inštancie návrh právne posúdil podľa § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a vychádzal zo skutočného stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.4.2010, č.k. 22P/369/2009-168 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/158/2010-200 zo dňa 28.09.2010 súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na toho času maloletého C. zo sumy 1.000,- Sk na 120,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie poukázal na zmenu pomerov od

tejto poslednej úpravy, v čase ktorom mal C. necelých 9 rokov a bol žiakom 1. stupňa základnej školy, pričom jeho potreby boli diametrálne odlišné od aktuálneho stavu, keď má 18 rokov, a to či už v súvislosti s jeho štúdiom, voľno-časovými aktivitami, výdavkami na stravu, drogériu alebo oblečenie. C. v šk. roku 2019/2020 bol žiakom 3. ročníka Gymnázia Ivana Horvátha v Bratislave a súčasne od 01.09.2019 nastúpil do 1. ročníka na strednú školu v Portsmouthe v Anglicku (Portsmouth College) vo Veľkej Británii, kde získal (ako vynikajúci študent) prospechové štipendium. C. sa podaním doručeným dňa 28.02.2020 pripojil k návrhu matky a uplatnil si výživné aj za obdobie plnoletosti. Priemerné mesačné výdavky na C. v čase od začatia konania (2/2019) až do septembra 2019 matka deklarovala nasledovne: venček 30,83,- Eur, strava doma aj v ŠJ spolu 240,- Eur, ošatenie/obuv 40,- Eur, mobil 15,- Eur, cestovné 13,45,- Eur, hygiena 15,- Eur, lieky/vitamíny 20,- Eur, okuliare 12,50,- Eur, škola/školské potreby 37,- Eur, šport 30,- Eur, vreckové 50,- Eur, letný kurz ruštiny 29,16,- Eur (350,- Eur/rok). Výdavky na C. však v priebehu konania vzrástli v súvislosti s jeho nástupom na strednú školu v Portsmouthe v Anglicku (Portsmouth College) od 09/2019. Školné má zdarma a hradí si iba ubytovanie na školskom internáte a ostatné bežné náklady na život (strava cca 313,- Eur/mes., doprava cca 113,74,- Eur/mesiac, hygiena 75,- Eur, poistenie 7,- Eur/mes., letenky cca 100,- Eur/mes., ubytovanie 345,- Eur/mes., telefón 26,- Eur/mes., lieky 20,- Eur/mes.). Zvýšené náklady má C. v súvislosti s tým, že je astmatik a alergik, trpí intoleranciou na mliečnu bielkovinu. Čo sa týka pomerov na strane matky, súd prvej inštancie uviedol, že matke od posledného rozhodnutia pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, t.č. je už rozvedená s tým, že mladší syn O., nar. XXXX, bol zverený do jej osobnej starostlivosti, pričom otec maloletého O. je zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 230,- Eur mesačne. Príjem matky sa od času pôvodného rozhodnutia zvýšil (v čase pôvodného rozhodnutia to bolo cca 830,- Eur, v súčasnosti cca. 1700,- Eur). Výdavky na maloletého syna O., ktorý je ZTP, deklarovala vo výške 637,- Eur/mesiac. Poberá rodinné prídavky, od 01/2019 v sume 24,34,- Eur mesačne na každé dieťa a uplatňuje si daňový bonus na deti. Je bezpodielovou spoluvlastníčkou bytu v obci O., zaťaženého záložným právom v prospech UniCredit Bank a.s. s výškou splátky 423,- Eur/mes., ktorú hradí bývalý manžel. Iný majetok väčšej hodnoty nevlastní. Od marca 2018, kedy sa spolu s oboma synmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti, býva v prenajatom 2-izbovom byte s mesačným nájomným 650,- Eur plus 10,- Eur za TV. V rámci pomerov na strane otca súd prvej inštancie uviedol, že takisto mu zakrátko pribudne ďalšia vyživovacia povinnosť, daňovým priznaním za rok 2018 dokladoval príjem 163,60,- Eur/mes. netto a deklaroval svoju nemajetnosť. Podľa potvrdenia Union poisťovne a.s. za obdobie 2019 mal vyplatené provízie v priemernej výške 1.011,77,- Eur mesačne a za obdobie od 01/-05/2020 mal otec vyplatené provízie v priemernej výške 1.267,74,- Eur mesačne. Okrem toho na základe Dohody o vykonaní práce pre Union zdravotnú poisťovňu a.s. dosiahol za mesiac 09/2019 príjem 449,87,- Eur netto a príjem 418,05,- Eur netto za mesiac 10/2019. Na druhej strane otec deklaroval s manželkou spoločné pravidelné mesačné výdavky v rozsahu presahujúcom jeho dokladovaný príjem (200-250 Eur strava, 70+100 Eur lieky, 360,- Eur nájomné, 49,- Eur voda/elektrina, 50,- Eur mobil, 44,- Eur internet + TV, 56,14,- Eur + 31,81,- Eur poistné na rizikové životné poistenie, 627,02,- Eur úvery + leasing na auto, cca 150,- Eur výdavok na psy). K tomu treba pripočítať náklady na prevádzku, réžiu a údržbu automobilu BMW zakúpeného na úver. Z uvedeného vyplýva, že spoločné výdavky otca s manželkou predstavujú - bez výživného na C. - min. sumu 1737,97,- Eur mesačne, pričom otec deklaroval na pojednávaní dňa 11.06.2020 svoj mesačný netto príjem 700,- Eur a manželkin 350-380 Eur (nemocenské). Súd prvej inštancie vyhodnotil teda, že jednak otcom ústne na pojednávaní deklarovaný príjem nezodpovedá jeho oficiálne priznaným príjmom v daňovom priznaní a jednak tento príjem spolu s príjmom manželky nedosahuje výšku nimi vynakladaných výdavkov. Podľa predložených dokladov je voči otcovi vedená exekúcia pre pohľadávku veriteľov: Sociálna poisťovňa vo výške 578,80,- eur, GE Money Auto a.s. vo výške 2.741,81,- eur, Intrum Slovakia s.r.o. (pôvodne Slovak Telekom a.s.) vo výške 575,35,- eur, Dôvera zdravotná poisťovňa vo výške 808,18,- eur, ČSOB Poisťovňa a.s. vo výške 634,60,- eur, UNION zdravotná poisťovňa a.s. vo výške 354,68,- eur. Otec je držiteľom automobilu zn. Mazda a zn. Škoda, obe v premávke od 2005 a zablokované exekútormi.

4. Argumenty otca, že nemôže prispievať na syna zvýšeným výživným, nevzhladol súd prvej inštancie ako dôvodné. Otec v konaní nepreukázal svoju zdravotnú alebo inú neschopnosť zadovážiť si dostatočný príjem na to, aby mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť a neprenášať ju na druhého rodiča. V konaní naopak preukazoval vynakladanie výdavkov nad rámec ním dokladovaných príjmov, z ktorých viaceré podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno považovať za nevyhnutné (životné poistenie 56,14,- Eur/mes., mobil 50,- Eur/mes., internet + TV 44,- Eur/mes., 150,- Eur náklady na psy, dovolenka na Kapverdách 2000,- Eur), resp. primerané. Súd prvej inštancie neakceptoval ani argument otca o jeho odmietaní synom, keď iné vyplývalo z výpovede C.. Napokon súd prvej inštancie nevidel dôvod ani na

zohľadnenie vzniku novej vyživovacej povinnosti otca v plnom rozsahu, keď táto podľa názoru súdu nemôže byť dôvodom na nedostatočné si plnenie vyživovacej povinnosti otca voči C., ktorú skutočnosť otec aj jeho manželka mohli a museli zvažovať pred založením novej rodiny. Súd prvej inštancie poukázal zároveň na prevod podielu otca v BD C. na základe Dohody zo 6.11.2018, z ktorého otec musel mať príjem, hoci jeho výšku napriek výzvam súdu pod hrozbou pokuty nepreukázal. Konanie otca, ktorého výdavky preukázateľne presahujú jeho príjmy vyhodnotil súd prvej inštancie ako snahu otca zamlčať svoje príjmy a majetkové pomery.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať synovi zvýšeným výživným vo výške 200,- Eur, resp. 250,- Eur mesačne majúť za to, že výživné v uvedenej výške je postačujúce z hľadiska pomerov oboch rodičov a zodpovedá odôvodneným potrebám dieťaťa. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Čo sa týka zvýšenia výživného aj za obdobie pred podaním návrhu, tak ako to pôvodne požadovala matka za obdobie maloletosti, súd prvej inštancie vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax nevzhladol dôvody hodné osobitné zreteľa na jeho priznanie.

6. Pri určení výživného za obdobie od podania návrhu do 31.08.2019 súd prvej inštancie zohľadnil odôvodnené náklady na vtedy maloletého Michaela v sume cca 500,- Eur (bez pomernej časti nákladu na bývanie), citeľne vyšší príjem matky oproti predchádzajúcemu konaniu ako aj skutočnosť, že C. vzhľadom na svoj vek už nevyžaduje osobnú starostlivosť matky, a že je schopný popri štúdiu, prípadne cez prázdniny, si brigádnicke privyrobiť. Ďalej súd prvej inštancie zohľadnil aj pracovné možnosti regiónu, kde otec žije, ako aj to, že matka poberá daňový bonus a prídavok na dieťa, čo aspoň sčasti pokrýva odôvodnené náklady na C.. Výška výživného v sume 250,- Eur od 01.09.2019 je odvodená od zvýšených výdavkov C. v súvislosti s jeho nástupom na strednú školu v Anglicku, kde získal štipendium. Odôvodnené náklady v súvislosti so štúdiom v zahraničí dosahujú sumu cca 1000,- Eur mesačne, avšak C. od otca nepožadoval, aby sa na ich úhrade podieľal na polovicu s matkou, uvedomujúc si, že to bolo predovšetkým jeho rozhodnutia študovať v zahraničí a tiež okolnosti na strane otca, ktorý očakáva narodenie ďalšieho dieťaťa. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti konštatoval, že hoci je toto štúdium dobrovoľným rozhodnutím C., je rozhodne v jeho najlepšom záujme rozvíjať svoje schopnosti štúdiom v zahraničí, najmä ak dostal ako vynikajúci študent takúto životnú príležitosť na svoje vzdelávanie, ktoré je veľkou devízou pre jeho ďalšie uplatnenie v živote.

7. Súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na C. počnúc dňom podania návrhu, čím vzniklo ročné výživné celkovo vo výške 1.938,57,- Eur.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiada o zrušenie napadnutého rozsudku a to z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Otec má za to, že zistenia súdu prvej inštancie sú nejasné a neúplné, nakoľko súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Namietla, že minimálne 5x posielal všetky svoje vyjadrenia a argumenty k danej veci poštou, následne aj elektronicky, ale sudkyňa jeho dokladmi nedisponovala. Otec má zato, že súd prvej inštancie od prvej chvíle maril jeho obhajobu a nevzal na zreteľ ani jeden jeho argument a vyjadrenie a rozhodol vo veci hneď na začiatku pojednávania. Pokiaľ v rozsudku súd poukazuje na otcov nadštandardný priam bohémsky život, plný pomyselných luxusných dovolení a lyžovačiek, tieto argumenty otec v plnom rozsahu vyvrátil, pretože sa nezakladajú na pravde. Súd prvej inštancie nevzal na zreteľ netto príjem, ktorý otec dokladoval daňovým priznaním za rok 2019, ktorý je 659,09,- Eur mesačne netto, ale súd uvádza v rozhodnutí o zvýšení výživného priemernú výšku otcovej mzdy 1.011,77,- Eur mesačne, pričom neuvádza že táto suma je brutto. Súd prvej inštancie okrem toho posúdil výdavky otca ako neopodstatnené a poukázal na kúpu starej nehnuteľnosti, alebo ojazdeného auta, ako nadštandard otca, pričom každý má právo na vlastné bývanie. Matka C. je pritom spolumajiteľkou nie jednej nehnuteľnosti, napr. rodinného domu v obci O., kde hodnota takejto nehnuteľnosti je minimálne 260.000,- Eur. Otec zároveň namietla, že súd prvej inštancie takisto neprihliadol na otcovu ďalšiu vyživovaciu povinnosť (dňom 03.08.2020). Čo sa týka nákladov spojených so štúdiom syna C., poukazuje otec na skutočnosť, že štúdium vo Veľkej Británii je bezplatné. Toto štúdium je fakultatívne, dobrovoľné a C. bude robiť komisionálne skúšky na gymnázium I. Horvátha v Bratislave. Otec má zato, že tieto výdavky na takéto štúdium anglického jazyka sú obrovským

nadštandardom v neúplnej rodine a nespadajú podľa úsudku otca do vyživovacej povinnosti, nakoľko na toto štúdium nedal synovi C. súhlas, keďže toho času ešte nebol plnoletý.

10. Matka na odvolanie otca uviedla, že otec mal možnosť zúčastniť sa súdnych pojednávaní, kde mal možnosť kedykoľvek predložiť svoje dôkazy súdu prvej inštancie, taktiež mohol osobne svoju obhajobu predniesť pred súdom. Napriek tomu sa na súdne pojednávania viackrát nedostavil, jedenkrát dokonca bez ospravedlnenia, nepreberal si zásielky súdu a na základe uvedeného sa matka domnieva, že k snahe o marenie súdneho procesu dochádzalo naopak zo strany otca. Súdneho procesu sa zúčastnil celkovo jedenkrát, kedy tvrdil, že odoslal súdu podklady, avšak nemal o uvedenej skutočnosti žiaden dôkaz a na výzvu súdu, aby vyjadril osobne pred súdom svoje argumenty, sa otec vyjadril tak, že nevie, čo bolo v pošte, keďže ju bačila jeho manželka. Svoje tvrdenia, že súdu posielal 5x podklady, nepotvrdil žiadnym dôkazom ani súdu prvej inštancie, ani odvolaciemu súdu, preto jeho tvrdenia nemožno pokladať za pravdu. Matka ďalej uviedla, že príjem otca deklarovaný v daňovom priznaní je neadekvátny a účelovo podhodnotený reálnemu cash flow. Výdavky a príjmy deklarované otcom sú vo výraznom rozpore, preto je dôvodné sa domnievať, že otec mal a má snahu o umelé vytvorenie obrazu jeho zlej finančnej situácie pred súdom v snahe zabrániť zvýšeniu výživného. Zarážajúce je hlavne pre matku to, že namiesto toho, aby si splatil exekúcie z minulosti, si otec požičiava peniaze na dom, auto, dovolenky a pod. O nadštandardnom finančnom živote otca sa pridržiava matka v plnom rozsahu svojich tvrdení, ktoré uviedla a osvedčila pred súdom prvej inštancie. K štúdiu syna sa pridržiava matka v plnom rozsahu jej tvrdení pred súdom prvej inštancie. Dňa 05.02.2019 informovala otca o možnom štúdiu syna v zahraničí spolu s informáciou, že škola uhradí 1 rok školné a pýtala sa otca, či je ochotný podieľať sa na úhrade za ubytovanie, o čom svedčia printscreeny komunikácie nižšie. Odmieťa tvrdenia otca, že o štúdiu syna nebol informovaný a nedal súhlas, nakoľko preukázaná komunikácia svedčí o tom, že otcove tvrdenia sú nepravdivé. Matka navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

11. Plnoletý C. sa nevyjadril k odvolaniu otca.

12. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

13. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o zvýšení výživného potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správny. V celom rozsahu sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie. Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť a doplniť, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnostami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež

súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

14. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného, prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, či ide zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine a ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Zmena rozhodnutia súdu na základe zmeny pomerov je v podstate výnimkou zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí a preto zmena pomerov by mala byť závažnejšieho charakteru.

15. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal podrobné dokazovanie a v rámci neho i porovnanie pomerov na strane maloletého, ako aj na strane jeho rodičov v čase od poslednej úpravy, s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci. Z tohto dokazovania vyvodil správne skutkové závery a následne správne právne závery, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. V danom prípade došlo od poslednej úpravy výživného, ku zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšiť výživné na maloletého a to v rozsahu ako určil súd prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že posledné určenie výživného bolo v čase, keď mal C. 9 rokov. Matka návrh na zvýšenie výživného podala 19.02.2019, teda 9 rokov od poslednej úpravy výživného. Je nesporné, že sa za 9 rokov zmenili výrazne pomery na strane maloletého, ktorý je toho času už plnoletý, s čím sú spojené vyššie náklady, ako pri 9 ročnom dieťati. Oprávnenými nákladmi nie sú len strava, ubytovanie, ošatenie, náklady súvisiace so zdravotnou starostlivosťou, ale aj náklady na vzdelanie, voľnočasové aktivity, socializáciu, kultúrne vyžitie a pod. Suma 200,- eur a neskôr 250,- eur mesačne určené ako výživné, je sumou primeranou na uspokojenie nevyhnutných potrieb oprávneného C.. Odvolací súd zdôrazňuje, že nejde o sumu nadštandardnú a takáto suma výživného by bola opodstatnená, aj keby oprávnený neštudoval na škole v Anglicku. Otec v odvolaní poukazuje na výšku svojho príjmu, ktorá mu neumožňuje platiť stanovené výživné. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživné sa neurčuje len v závislosti od reálneho príjmu rodiča, ale jeho možností a schopností. Otec nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by mu objektívne bránili vykonávať prácu. Rodič je povinný si tak nastaviť svoje výdavky, aby v prvom rade mohol riadne plniť vyživovaciu povinnosť k dieťaťu. Otec napriek tomu, že mal už vyživovacie povinnosti, sa sám dobrovoľne rozhodol mať ďalšie dieťa, čo nemôže byť vyhodnotené v neprospech oprávneného C.. Na vyživovacej povinnosti otca, určenej v závislosti na nákladoch oprávneného a otcových možnostiach a schopnostiach, nemení nič ani skutočnosť, že matka dosahuje vyšší príjem ako otec, resp. že vlastní nehnuteľnosť vyššej hodnoty. Výživné stanovené na sumu 250,- eur nemožno vyhodnotiť ako nadštandardné výživné, ktoré by znamenalo pre oprávneného zvýšenie jeho životnej úrovne oproti životnej úrovni otca.

16. Odvolací súd nevzhladol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by rozhodnutie súdu prvej inštancie nemalo obstať. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené správne rozhodol, keď zvýšil výživné na sumu 200,- eur mesačne, a neskôr na sumu 250,- eur mesačne, keď od poslednej úpravy výživného nastala podstatná zmena pomerov na strane oprávneného a určená výška výživného zodpovedá jeho oprávneným nákladom, ako aj možnostiam a schopnostiam otca. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

17. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj

napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).